

Laudo et glorifico te domine de
 us omnipotēs et clemens: tibiq;
 gratias ago: cuius natura bonitas: cu
 ius voluntas potētia: cuius opus mise
 ricordia est: p̄ tua immensa clementia:
 qua hoīem dyabolica malignitate de
 ceptum: atq; mortalis veneni cōtagio
 prostratum non distulisti a multiplici
 bus peccatorū sordib; ad viam penitē
 tie et rectitudinis statū reuocare: dādo
 illi spem venie et consolationē recupe
 rande salutis: p̄ salutiferi aduentus tui
 promissionē: et ne forte per ignorantia
 homo suā posset excusare malicia/ con
 sululisti frequenti eius errori. pandēdo
 legē. inferendo plagas: aperta iudicia
 exercendo in peccatores: multiplicādo
 signa: promittendo bona futura: ita vt
 essent inexcusabiles. qui se ad cultū tu
 um et veritatis iudiciū non conuerte
 rent. Nam et quinq; seculi etatibus per
 patriarchas: iudices: sacerdotes: reges
 et pphetas ab Abel iusto vsq; ad iohā
 nem baptistā precursorē tuum. nō desti

est desiderabile aduentum tuū. miris
signis ac multiplicibus oraculis p̄nū-
ciare. p̄mittere ac prefigurare vt intelli-
gentias nostras tot testibus p̄currēti-
bus: ac tua mysteria nūciantibus ad fi-
dem erigeres: ⁊ torpētes affectus n̄ros:
per viua tot patrū antiquorū exempla
inflammare. *¶ De redēptiōe huma-
ni generis per vbi incarnati mysteriū.*

Laudo ⁊ glorifico te domine de-
us creator ⁊ redēptor generis hu-
manitatis: q̄s gr̄as ago p̄ tua innumera cha-
ritate qua hominē mirabiliter creatū
mirabilius reformare voluisti. Cū enī
adhuc essemus inimici tui: ⁊ mors inī-
qua in omne genus humanū iniquū
exerceret dominiiū: recordatus es vbe-
rum miserationū tuarum. ⁊ p̄speristi
de s̄blimi habitatiōe glorie tue in hāc
vallem ploratiōis ⁊ miserie. Vidisti si-
quidem afflictionē populi tui magnā
super terrā: graue onus filiorū adam: id
circo tactus dulcore charitatis intrin-
secus apposuisti cogitare sup nos cogi